

tidig vidnede talen om, at regeringens fremmeste våben er præcis det, vi havde frygtet.

Metoden at nedsætte en studiekreds er lige så enkel, som den er virkningsløs. Man samler en gruppe mennesker, gerne embedsmænd fra forskellige ministerier. De holder så møder, tænker tanker, producerer kloge notater og rapporter og delrapporter, og imens går tiden, og der sker ingenting.

Lad mig komme med et par eksempler på, hvad regeringen rent faktisk vil den kommende tid. Efteruddannelse til voksne er et morads af love, af ordninger, af kasser og tilskud, som ingen har den fjerneste mulighed for at overskue. Lad os nu ikke diskutere, om vi kan spare 1, 2, 3 eller 4 mia. kr. på at rydde op, for spare kan vi. Det Konservative Folkepartis bud er klart: én lov, ét ministerium, én ydelse.

Regeringen erkender problemet, og ministerierne arbejder på sagen. Det har de gjort i årevis, og hvad er regeringens bud så? Jo, ifølge statsministeren har regeringen indledt en proces, hvor man over en årrække vil gøre voksen- og efteruddannelserne mere målrettede og sammenhængende. Sådan sagde statsministeren i tirsdags, og på dansk betyder det ganske enkelt: Sagen bliver sendt i studiekreds. Og imens studiekredsen så igen i årevis skal tænke kloge tanker, må danskerne se på, at deres penge bliver spildt på grund af manglende ledelse.

Et andet eksempel: Jeg bemærkede med interesse, at statsministeren i sin åbningstale i år end ikke med ét ord nævnte noget om sidste års slagnummer: modernisering af reglerne for, hvordan man beregner lediges dagpenge, den såkaldte årsindkomstmodel. Det er nu 1 år siden, og intet er sket – naturligvis ud over at sagen lige siden har været sendt i studiekreds.

Et tredje område, hvor jeg savner regeringens tilstedeværelse, er førtidspension. Regeringen lufter fra tid til anden ideer om en reform af førtidspensionen, men hvad de går ud på, ved vi ikke. Spørgsmålet er nemlig: Hvad vil regeringen? Sagen er sendt i studiekreds. Vi ved, der især er to brugbare våben imod, at så mange danskere ender på førtidspension, nemlig revalidering og indsats mod langvarig sygdom. Vi ved også, at reglerne ikke bliver fulgt, men griber regeringen ind? Næh, den bruger energien på at tænke nye tanker i studiekredsen.

Og som om det ikke skulle være nok, lovede statsministeren i tirsdags endnu flere studiekredse. Med hensyn til udlændinge i Danmark skal en tværministeriel studiekreds nu i gang

med at tænke kloge tanker, og vi skal nu også have en studiekreds, som med statsminister Poul Nyrup Rasmussens ord skal kulegrave og designe en ny, tværgående helhedsstrategi for dansk erhvervs politik. Jeg kan forstå, at hr. Jacob Buksti er meget imponeret, men det kan egentlig ikke siges ret meget nemmere på almindeligt dansk: Regeringen ved ikke, hvad den vil. Hvad vil regeringen med det danske erhvervsliv?

For Det Konservative Folkeparti er sagen altså ikke så svær. Vi vil have skatten ned og færre administrative byrder, og så skal det være nemmere for unge at overtage og drive egen virksomhed.

Der er ikke så meget at glæde sig over med alle disse studiekredse. Det eneste skulle da lige være, at de bidrager til at holde beskæftigelsen oppe, altså beskæftigelsen blandt embedsmændene på Slotsholmen. Men det er måske i sig selv et mål for regeringen?

Det Konservative Folkeparti stiller gerne op til de kommende forhandlinger om finansloven. Vi ønsker ikke, at regeringen igen, som tilfældet var med pinsepakken, henlægger befolkningens skæbne til flertalsbeslutninger i Enhedslistens hovedbestyrelse. Der er dog et par ting, vi lige skal have klaret af, inden vi går i realitetsforhandlinger om den kommende finanslov, f.eks. spørgsmålet om, hvad regeringen egentlig vil; det er der nemlig tvivl om.

Ifølge finanslovsforslaget skal politiet have skåret voldsomt i budgetterne de kommende år, men det skal det altså alligevel ikke, har vi forstået; der er bare tale om tekniske tal, der ikke kan bruges til noget. Og afgifterne på reklamer skulle gennemføres, indtil de pludselig blev taget af bordet igen.

Regeringen har også fostret den tanke, at små virksomheder nu skal fratages retten til at forsikre sig mod medarbejdernes sygdomme, og det ser ikke kønt ud. På den ene side råber regeringen op om plads til alle på arbejdsmarkedet, også de småsløje, og på den anden side kræver regeringen, at erhvervslivet skal straffes, når medarbejderne bliver sløje.

Det Konservative Folkeparti tillod sig at sætte spørgsmålstegn ved ideen, for vi forstod ikke logikken, og i løbet af et par timer kunne vi forstå, at det gjorde regeringen heller ikke. Både socialministeren og finansministeren bedyrede, at der var tale om en beklagelig fejl. Forslaget havde sneget sig ind i finansloven og hører slet